

6 Μαΐου: Μεσοπεντηκοστή

/ Βίοι Αγίων



Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του δικαίου Ιώβ, των Οσίων Σεραφείμ Δομβούς και Σοφίας της Κλεισούρας του Πόντου.

Επίσης, εορτάζεται η Μεσοπεντηκοστή, δηλαδή το μέσον της εκκλησιαστικής περιόδου από το Πάσχα προς τη μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής.

Η Μεσοπεντηκοστή είναι Δεσποτική εορτή και αναφέρεται στην του Θεού Σοφία, δηλ. τον Σωτήρα Χριστό. Συνδυάζει τις εορτές του Πάσχα και της επιφοιτήσεως του Αγίου Πνεύματος και προετοιμάζει τη δόξα της Αναλήψεως του Κυρίου, που θα εορτασθεί μετά από 15 ημέρες. Αυτό το μέσον των δύο μεγάλων εορτών, φέρνει στη σκέψη του Χριστιανού το εβραϊκό επίθετο του Κυρίου, «Μεσσίας», το οποίο στα ελληνικά μεταφράζεται Χριστός.

«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι» (Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄).

Μεσούσης της εορτῆς του Ιουδαϊκοῦ Πάσχα, ο Χριστὸς ανεβαίνει στο ιερό και διδάσκει. Η διδασκαλία Του προκαλεῖ θαυμασμό, αλλά και ζωντανή αντιδικία μεταξύ αυτού, του λαοῦ και των διδασκάλων. Ο Χριστὸς εἶναι διδάσκαλος. Αυτὸς που ενώ δεν ἔμαθε γράμματα, κατέχει το πλήρωμα της σοφίας, γιατί εἶναι ἡ Σοφία του Θεοῦ, αὐτή που δημιούργησε τον κόσμο.

Συνεπώς, εκείνος που διδάσκει στον ναό, στο μέσον των διδασκάλων του Ιουδαϊκοῦ λαοῦ, στο μέσον της εορτῆς, εἶναι ο Μεσσίας, ο Χριστὸς, ο Λόγος του Θεοῦ. Η του Θεοῦ Σοφία.